

[Handelsministeren.]

om den var i Stand til at skaffe fornøden Driftskapital til Selskabet, saaledes at Selskabet kunde føres videre, uden at Lovgivningsmagten behøvede at blande sig mere i det, end sket var ved Moratorieudstedelsen. Svaret var et kategorisk Nej. Der har derefter ikke været andet at gøre end at søge den fornødne Driftskapital tilvejebragt paa anden Maade, nemlig ved en Henvendelse til Hovedkreditorerne, de tre Banker, der tilsammen har 9 Mill. Kr. til gode hos Burmeister & Wain som en almindelig Blankokredit. Bankernes første og uafviselige Krav har været, at Virksomheden skulde saneres, saa der kunde være Haab om, at den nye indskudte Kapital virkelig kunde sikres mod nye Overtaskelser. Den endelige Ordning med Hensyn til Fremskaffelsen af den nye Driftskapital er ikke truffet, men der er selvfølgelig et grundet Haab om, at den nye Kredit kan fremskaffes enten i Form af en ny Kassekredit eller i Form af et Partialobligationslaan eller maaske i Form af begge Dele.

Der har ret naturligt været talt om, hvorledes Aktionærernes Stilling vilde blive nu og i Fremtiden. Burmeister & Wain's Aktiekapital er, som bekendt, paa ikke mindre end 35 Mill. Kr. Ihændehaveerne af den betydelige Aktiemasse, her er Tale om, ejer jo Burmeister & Wain og udøver Ejendomsretten gennem Ledelsen; men forud for Aktionærerne gaar jo Pantsætningen og den gjorde Gæld i øvrigt. Alt i alt er der her Tale om en Gældsstiftelse paa mellem 20 og 30 Mill. Kr., deraf en Snes Millioner Kroner dels i Form af Kassekredit, dels i Form af ikke-pantsikret Partialobligationslaan, dels i Form af anden Blankokredit. Nu er det indlysende, at Aktionærernes Interesser ikke kan komme i Betragtning, saa længe Kreditorerne ikke er fyldestgjort, men bliver Kreditorerne fyldestgjort, har Aktionærerne efter Lovforslaget, som her fremsættes, Krav paa og Haab om at komme i Betragtning.

Lovforslaget gaar ud paa, i hvert Fald indtil videre, at aabne Muligheden for Aktionærerne for at kunne faa noget ud af Selskabet — hvor meget, og om der i det hele taget bliver noget til de gamle Aktionærer, kan først ad Aare siges; derimod kan man sige, at der ikke ved den foreslaede Ordning træffes Dispositioner, hvorved Aktionærerne kan føle sig brøstholdne, de faar, hvad der kan faas, de faar, hvad der kan tilkomme dem.

I Lovforslagets § 1 bestemmes følgende:

„A/S Burmeister & Wain's Maskin- og

Skibsbyggeri deles fra den 1. Marts 1933 i to Afdelinger. Afdeling I bevarer Selskabets hidtidige Navn, medens Afdeling II benævnes „A/S Burmeister & Wain's Afviklingsafdeling“. De to Afdelinger er selvstændige Aktieselskaber, der ikke hæfter for hinandens Forpligtelser, og Tilgodehavender hos den ene Afdeling kan ikke benyttes til Modregning mod Forpligtelser overfor den anden Afdeling.“

I § 2 bestemmes, at Afdeling I viderefører Selskabets Virksomhed i det Omfang, Betingelser derfor er til Stede.

I § 3 bestemmes følgende: „Til Afdeling I henføres paa Grundlag af en af det i Henhold til Lov Nr. 332 af 23. December 1932 § 5 nedsatte Udvalg udarbejdet Plan, der vil være at godkende af Ministeren for Handel og Industri, saadanne Aktiver, Kontrakter og andre Rettigheder (tillige med de herpaa ifølge Pantsætning eller andet særligt Grundlag hvilende Forpligtelser), som af Udvalget skønnes at være af Interesse for Virksomhedens Videreførelse.“

Saa bestemmes det videre i samme Paragraf, at ved Udarbejdelsen af den paa-gældende Plan vil det være at iagttage, at der ikke sker nogen Forrykkelse af Fordringshavernes indbyrdes Rettsstilling, saaledes at nogle Fordringshavere begunstiges paa andres Bekostning. Planen, der her nævnes, er naturligvis udarbejdet; den er optrykt sammen med Lovforslaget. Ifølge denne Plan overtager Afdeling I Aktiver til et Beløb af 15 521 423 Kr. 73 Ø. Som Vederlag for disse Aktiver udstedes der Præferenceaktier til et Beløb af 12 Mill. Kr. og Stamaktier til et Beløb af 350 000 Kr., hvilket svarer til 1 pCt. af den gamle Aktiekapital. De 12 Mill. Kr. og de 350 000 Kr. Stamaktier er lig Vurderingsbeløbet, 15½ Mill. Kr., med Fradrag af den paa de Aktiver, som overtages af Afdeling I, hvilende Prioritetsbyrde, der udgør 3 171 423 Kr. 73 Ø.

I § 4 findes fornøden Bestemmelse om, at Afdeling I overtager de nævnte Aktiver til den Pris, som Udvalget ved sin Vurdering er naaet til. Præferenceaktierne til et Beløb af 12 Mill. Kr. og Stamaktierne samt alle de Værdier, der ikke overgaar til Afdeling I, bliver overdraget til Afdeling II, Afviklingsafdelingen. Forholdet bliver altsaa dette, at Afdeling II — der bliver selvstændig og bliver en Afviklingsafdeling i Modsætning til Afdeling I, der bliver den blivende, den levende Virksomhed, der skal drive Forretningen videre — kommer til at eje Afdeling I gennem Præferenceaktiekapitalen og Stamaktiekapitalen. Den gamle Aktiekapital